

Prekenserie over Nehemia

2 – Bouw je mee aan Gods kerk?

Zoveel hoofden, zoveel zinnen

Vorige week dachten we na over ons levensdoel. Daarbij betrek je misschien ook wel de kerk. Zeker het afgelopen seizoen kan daar aanleiding voor zijn. Breng je de moed nog op om in deze gemeente verder te gaan? En zo ja, op welke manier doe je dat? Ieder heeft daar zijn eigen idee bij. Zoveel hoofden, zoveel zinnen. Dat maakt het al helemaal moeilijk om echt iets op te bouwen met elkaar. Precies dat was nu de missie van Nehemia. Hij wist bij voorbaat wat hij in Jeruzalem aantrof: verwoeste muren en verbrande poorten, maar ook een volk dat kennelijk niet de moed had gehad om daar wat aan te doen. Terwijl ze er elke dag bij werden bepaald, dacht ieder er waarschijnlijk het zijne van. Bijzonder dat Nehemia dan toch meteen de handen op elkaar krijgt voor zijn plan, en men er samen voor gaat!

Gods plan bindt samen

Beslissend is dat dit Gods plan is (2:12). Hij heeft één plaats uitgekozen om er zijn naam te laten wonen (1:9). Hij wil met heel zijn wezen aanwezig zijn onder ons. Destijds in een stenen stad, Jeruzalem. Vandaag is die Godsstad de gemeente. Nehemia neemt de moeite om eerlijk te bekijken hoe het er voor staat met de stad, en dus met het volk (hemzelf inclusief). Hij weet ook dat wat hij ziet beslist niet is wat God wil. En hij wijst erop hoe God hem tot nu toe in zijn missie heeft bevestigd: wat God wil, dat kan worden gerealiseerd dankzij Gods bescherming (van Nehemia) en leiding (van de koning). Juist die laatste twee zaken geven de doorslag: laten we dan niet langer wachten, maar ermee aan de slag gaan! Ze worden gemotiveerd door wat God wil. Ze vatten moed door wat God doet. Hetzelfde zie je in Paulus' brief aan de Efeziërs, een rondzendbrief over de kerk. Laat je leiden door Gods plan, laat je bezielen door Gods kracht!

Eigenlijk wel, maar...

Zo zou het inderdaad moeten zijn. Maar de praktijk is weerbarstig. Het is toch ook niet voor het eerst dat deze dingen worden gezegd? En waarom zou het nu wél werken? De praktijk voor Nehemia was óók weerbarstig. Niet voor niets worden de tegenstanders al in dit tweede hoofdstuk benoemd: daar gaan we nog meer van horen! Trouwens, de geschiedenis van de terugkeer is met tegenwerking doorspekt. Wat echter opvalt is dat de goede momenten van het volk niet afhankelijk zijn van een gunstige tijd, maar van een gelovig hart (Ezra 4:24-5:5). Niet de vraag: is dit realistisch? Maar: wil ik wel echt wat God wil?

Nieuwe motivatie

Op deze manier krijgt ons leven zijn diepste zin. Zó de moeite waard dat Jezus er zijn leven voor gaf. Het kostte Hem veel, het kost ons veel. Maar ook alleen zo kunnen we werkelijk iets doen wat verschil maakt in deze wereld. Met elkáár – dat lijkt vragen om *moeilijkheden*. Maar met Hém – dat biedt alleen maar *mogelijkheden*. Ieder met zijn eigen gave bouwt dan mee aan Gods kerk.

Vragen / bespreekpunten

1. De kop boven de preek is de titel van een gemeenteschets van SGO. Die begint met een uitroep: *GAAF!!! Bouw je mee aan Gods kerk?* Kun je je voorstellen dat je er zo over praat? Wat is daarvoor nodig?
2. In Neh.2:20 proef je dat de muren ook dienen om het volk af te schermen van de heidense wereld. Vergelijk dit eens met Ef.2:14. Betrek hierbij ook 1 Joh.4:4b.
3. Dit seizoen wordt er een nieuwe kerk gebouwd. Wat zou de functie ervan kunnen zijn, gelet op Gods plan met de kerk?